

SI PENSÉS PERQUÈ VISC

Pep, estimes i fores estimat (a Pep Albiñana)

Pep,

En dos dies partires tan de pressa que, fin i tot, no et donà temps de dir-nos Adéu. Les campanes anunciant la teva mort ens feren plorar, amb estranyesa, la teva partida.

Enter nosaltres has deixat un aire de bondat que, encara, omple els buits de molts llocs on hi has estat, donant exemple, consell, fent riure i somriure.

La teva parla de valencià, de socarrel, denunciava amb claretat la terra que et va veure néixer amb aroma de flor de taronger d'allà, que mesclat amb la fragància dels tarongers sollerics, era personal i única. Si nasqueres el 6 de setembre de 1935, el dia 14 de març hauries celebrat el 56è aniversari de la teva vinguda a Sóller, a on t'hi has fet i refet com fill, que honra una vila.

La teva vida ha estat tan plàcida dins treballs valents que han anat de manco a més. Els estudis a "l'escola normal" t'emportaren a un seny pràctic i de mosso, arribares a mestre en l'art de "guixaire" i te n'hi feres carrera amb nom explícit i de classe.

Complires el deure de servir la Pàtria en el nostre Port de Sóller, des de terra, mirant el mar, atent als capritxos del cel. Tres camins que t'ensenyen a posar els peus plans, fins i tot a on s'hi troben clots.

Dia 9 d'agost de l'any 1961 prens per esposa Bienvenida Burgos Oliver. No s'apleguen que no s'assemblin. El nom de "Benvinguda" dona pas a nouvinguts, quatre belles filles, na Maria, n'Antònia, na Bienve i na Cati. I d'elles 10 néts. Tots plegat, Pep, t'han fet tornar boig. Per ells has deixat de banda les "pardalades" que ens emboiren la vida i has viscut entregat, enamorat, cegat per la teva esposa, per les filles, gendres, néts i netes.

Tu i jo, i els teus, si fa anys ens coneguérem de molt aprop i tenguérem temps de compartir una amistat sincera, ara fa poc temps que, (asseguts en un mateix quartet, el despatx del "Casa de la Tercera Edat", amb el meu company -en el seminari- de joventut, en Pere Sampol, ell President, tu Vicepresident, amb l'entrega feliç i amb la inquietud inesgotable que teniu els qui haveu fet de la vostra jubilació el goig, la distracció, la casa familiar dels qui estarien dins casa seva amb les portes tancades, tristos, mig adormits, donant-se voltes de cap) em convidàveu a activitats perquè jo sortís per aprofitar-me dels vostres treballs.

Tu i en Pere em mostrau que la vostra feina troba força en la vitalitat que reneix i fa que la Tercera Edat, ja amb serenor, visqui la maduresa de l'amor sa d'un poble sa.

Quan un ha viscut i viu amb senzillesa, amb ulls nets i naturalitat, tot quan fa l'enriqueix i ho reparteix entre els altres: així un vaig veure tant a tu, com en Pere.

Deixa-m'ho dir:

Potser, gens de gràcia et feia i encara més et regirava l'avió; t'espantava volar per damunt els núvols, però una vegada vist el cel d'aprop en avió, organitzàveu sortides amb avió per la tercera edat, per tal de fer més joioses els anys i més divertits que abans eren avorrits i entravessats. Sé que el viatge a Suïssa que aquest dies han fet els teus companys era per a tu un somni de fantasia per veure-hi paisatges alpins i subalpins, però de cop, en sec, la teva sobtada mort et feu volar dins núvols desconeguts i et trobares, sense portes, l'entrada dins el Misteri amb les ales dels qui han estat estimats i han estimat.

Reunit, jo amb tots ells, a ca n'Antònia, he volgut llegir-los, abans de publicar-lo aquest escrit d'amor correspost cap a tu i en ells. Als seus ulls, hi veig unes paraules que en el dia d'avui els sortiren més fortes que abans: "Vos estimam, gràcies per tant com féreu per ca nostra hi serà sempre, les vostres besades les sentim, encara, a les nostres galtes i la vostra paraula dolça en s'aconsella cada dia més fort i convincent."

Pep, amic: et puc dir de cor que quan he dit a companys nostres que escriuria la teva memòria en el "Sóller" m'han contestat: "Què bon home era en Pep".

Gràcies per la teva amistat, gràcies per la teva bondat.

Agustí Serra

CARTA AL DIRECTOR

Els pactes del PP

A l'anterior legislatura municipal el PP governà amb: UNISO, UM, IPIS. Tota una amanida de partits i colors polítics però amb una sola intenció: que l'únic que sortís a la foto fos el PP.

Els altres partits i grups polítics no van comptar per res. Ara el PP se proposa una màxima: intentar rompre els grups que formen l'ajuntament actual. No escatima medis ni procediments, tot val. No importa dir mentides, ni calumniar, ni insultar, tot li val. Deu creure que "cree el ladrón que son todos de su condición", d'aquesta forma s'atreveix a manifestar que el PSOE "ha retardat expressament fins al punt d'aturar les obres" (PP dixit) del nou poliesportiu amb la suposada mala intenció que no es pugui inaugurar en temps de la batllia d'Unió Mallorquina.

Aquestes manifestacions ja entren en actuacions que poden ser denunciades al jutjat: presuposar intencionalitat d'aturar o endarrerir obres públiques ja seria un delicte punitiu per un càrrec

públic.

Aquesta és la bona política que presumeix el PP: desprestigi de les persones que ocupen un càrrec públic però que desgraciadament no estan dins les seves files. Cada setmana toca a un polític dels nostres, quan no és un és l'altre, però atacar

Cada setmana toca a un polític dels nostres, quan no és un és l'altre, però atacar segur i a la iugular, no sigui cosa que es recuperi i es pugui defensar

segur i a la iugular, no sigui cosa que es recuperi i es pugui defensar.

La veritat del nou poliesportiu és ben senzilla i coneguda per tothom que ha seguit la premsa: crisi de l'empresa constructora que acabà en fallida i posterior assumició per un dels socis i posteriors i continus retrassos en les obres i execució. Prova és que els futurs usuaris n'han estat ben informats i puntualment, massa voldria

el bàsquet haver-hi jugat aquesta temporada.

De les deficiències a la planificació inicial i a totes les mancances, el PP no en diu res, convendria que ho explicàs a tots els sollerics i no omplir-se tant la boca de les seves "meravelloses" actuacions de quan governava:

moltes promeses i poques realitats, que han hagut de passar anys per posar ordre i començar a veure les obres acabades.

Però és igual, res de tot això importa al PP, l'únic és el desprestigi del qui governa. Ara ha trobat una nova via: enfrontar els qui governen, aprofitant que són grups diferents. Provarem el "divide i vencerás" pensant que acabaran a galdades i es tiraran dins els braços salvapà-

tries del PP.

Està ben clar, que malgrat les diferències, que hi són com a totes les bones famílies, els grups que governen parteixen d'un pacte: el respecte i el diàleg. Això el PP no sap que és ni ho vol saber. Cada grup dirigeix unes àrees concretes i es conjunta amb els altres per armonitzar una política conjunta que es manifesta en els resultats que els ciutadans podem veure en les millores de gestió i de realització que es fan. Sino repassau la premsa i veureu la gestió de cada grup, amb major o menor encert, tothom es pot equivocar i es fa el que es pot.

No volem entrar en les vostres desqualificacions contra tot i contra tothom perquè no és la nostra forma de ser i de fer així com tampoc aquest catastrofisme del que en feis gala cada dia i que no ajudi a ningú. D'això ja ho veurem que en diu la gent del carrer.

socialistesdesoller@gmail.com

CARTA OBERTA

El nacionalisme illenc es mor, víctima dels seus errors

He nascut i viscut a Catalunya, i després de viure quatre anys a ses Illes només he vist actituds i experiències frustrants any rere any, mal dirigides i mal resoltes pel nacionalisme illenc. Veig coalicions culminades tard i precipitadament, fa dos anys amb el Bloc i l'any passat amb Unitat, i enguany amb la candidatura per a les eleccions europees la imatge ha estat patètica. I n'hi ha prou amb escoltar les parts (a l'uníson "nosaltres bons, els altres dolents") per veure que tots en són responsables.

El nacionalisme illenc no existeix. És incapaç d'articlar-se "insularment", passant d'una submissió (l'espanyola) a una altra (els Països Catalans). No entenc la preeminència dels Països Catalans com a única via per defensar la nostra terra, com si les Illes Balears mai no existissin. La base històrica i cultural és indubtablement la mateixa, però cal matissar que el tarannà dels illencs és diferent del dels catalans i valencians. El complex d'inferioritat habitual en qui accepta la castellanització de les Illes,

també està present en qui no concep les Illes Balears con un ens estructurat abans d'integrar-se a una altra entitat. Molts illencs que s'estimen la

lans, per que aquí no tenim aquesta possibilitat? Un fracàs anunciat (i reiterat) any rere any del que ningú no n'hi aprèn.

seva terra ni entenen un radicalisme ideològic que no arrela a la nostra tranquil·la realitat social, ni són independentistes. Molts se senten orfes políticament i prefereixen abstenir-se. Si a Catalunya hi ha dues forces com CiU i ERC que defensen Catalunya i Països Cata-

Afegim-li les soterrades desavinences personals, la creixent fragmentació de sigles que defensen ideologies semblants, una autocrítica més retòrica que real, unes ideologies nacionals molt utòpiques i allunyades de la realitat Balear, l'excés de tacticisme a curt

termini, i la manca d'un lideratge i una dialèctica brillant i il·lusionant. En resum: no hi ha sentit de país, audàcia ni amplitud de mires mentre sobren utopies, incompetència i bregues inútils.

A les autonòmiques de 1999, PP i PSIB obtenien un 75% dels vots. El

2007 ja era un 83%. A les passades Generals arribava a un 88% (el context era diferent; tanmateix, és alarmant). A aquest pas quin serà el resultat el 2011, l'extraparlamentarisme? Les seves coalicions tenen com a objectiu el creixement... o la supervivència? Enguany, a les europees els resultats podrien ser molt dolents. Pitjor serà que ningú s'escoltarà el missatge de l'electorat, atribuint-lo tot a causes externes i obrint un retòric "període de reflexió" per acabar pensant que, com sempre, els rivals tenen la culpa de tot. El problema és que els rivals no són PP ni PSIB, sinó ells mateixos. Com cada any.

Manel Garcia